

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Remen. Archiepiscopo, Cardinali S. Sabinae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

set, ipse prædictis Sueffionen. iudicibus causam ipsam (ut prædictum est) terminandam commisit: qui secundum quod in mandatis receperant procedentes, utriusque partis receptis testibus, cognoscentes jus electionis ad Siclinien. Capitulum pertinere, dictam electionem auctoritate apostolica confirmavere, & præfatam Comitissam denunciavere excommunicationis sententiæ subijce. Cùm verò præfata Comitissa nuncium ad sedem apostolicam direxisset, & de utriusque partis assensu prædictis sancti Quintini & Roien. Decanis & G. Cantori Peronen. causa eadem fuisset cognoscenda commissa; ipsi, auditis diligenter quæ hinc inde fuere proposita, de prudentium virorum consilio prædictorum iudicum sententiam approbavere, eam auctoritate apostolica confirmantes. Propter quod idem magister Robertus cum instantia supplicabat, ut quod erat per priores iudices sententiatum & approbatum, nihilominus à secundis nostra quoque confirmaretur auctoritate, & res Canonicorum & dicti electi, quas prædicta Comitissa per se & fautores suos occupaverat, faceremus cum integritate restitui, & de injuriis satisfieri competenter. Nos igitur, quibus ex suscepta incumbit administrationis officio diligere justitiam, & odire iniquitatem, cum fratribus nostris utriusque partis allegationes & rescripta diligentius intuentes, cognovimus evidenter commissionem ad Sueffionen. iudices per precum mendacia impetratam, cùm ipsius Iohannis suppressum fuerit nomen cujuslibet dignitatis, & interposita appellationis à Comitissa vel ab alio nulla in eis mentio haberetur, & mendax precator carere debeat impetratis. Præterea non est aliqua ratione credendum quòd idem prædecessor noster sine causæ cognitione præfatam Comitissam voluerit excommunicatione notari, vel ei super jure suo perpetuum imponi silentium; cùm merita causarum, partium assertionem pandantur. Item ipsi iudices Sueffionen. videntur in rescriptis quæ perspeximus discordare, cùm in literis, quas posterioribus iudicibus direxere, se asserant utriusque partis receptis testibus ad sententiam processisse, & in rescripto prolata sententiæ se non utrinque, sed ex parte Canonicorum recepisse testimonia fateantur. Ex

præmissis itaque & aliis rationibus tam priorum quàm posteriorum iudicum inordinatas sententias cognoscentes, quicquid super causa ipsa occasione prædictarum commissionum ordinatum dignoscitur vel statutum, de fratrum nostrorum consilio decernimus non tenere; ad illum statum idem negotium reducentes, quem ante commissionem primam dignoscitur habuisse. Ut autem utrique parti sua debeat justitia respondere, causam ipsam duximus secundum formam canonicam committendam. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum.

*REMEN. ARCHIEPISCOPO,
Cardinali S. Sabine.*

SIcut officij nostri debitum & sollicitudo requirit justè prolatas sententias apostolico munimine roborare, sic ejusdem officij ratione compellimur eas super quibus inordinatè processum esse dignoscitur, ad viam rectitudinis revocare, & irritare penitus quæ videntur contra sanctiones canonicas attentata. Sanè cùm inter dilectam in Christo filiam nobilem mulierem quondam uxorem Philippi Comitissæ Flandren. & Sicliniense Capitulum super electione Siclinien. Præpositi olim quæstio suborta fuisset, & super causa ipsa quamplures commissiones à sede apostolica emanassent, novissimè utriusque partis nunciis in nostra & fratrum nostrorum præsentia constitutis, & utriusque partis rescriptis & allegationibus diligenter inspectis, de fratrum nostrorum consilio quicquid super causa ipsa occasione prædictarum commissionum à sede apostolica obtentarum ordinatum dignoscitur vel statutum, decrevimus non tenere; ad illum statum idem negotium reducentes, quem ante commissionum literas dignoscitur habuisse. Volentes igitur utrique parti, prout tenemur, in sua justitia providere, causam ipsam de nunciorum utriusque partis assensu tuæ duximus experientiæ committendam; per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus ad tuam præsentiam partibus convocatis, solum Deum habens præ oculis, qui justitiam diligit & affectat, omni personarum acceptione seposita, audias quæ hinc inde proposita fuerint diligenter, & causam eandem appellatione remota decidas, faciens quod decreveris

*Epist. 110.
De eodem argumentum.*

per censuram ecclesiasticam à partibus firmiter observari. Testes cogantur appellatione remota. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Datum Romæ apud S. Petrum III. Kalend. Maij.

CANTUARIEN. ARCHIEPISC.

Quanto personam tuam sinceriori caritate diligimus, tanto majori dolore turbamur, quotiens ea de tuis audimus operibus, quæ pontificali derogant honestati. Cum enim Cantuarien. Ecclesia, cui præesse dignosceris, inter Anglicanas Ecclesias celebris habeatur, & inter alias consueverit religione florere; nos & fratres nostri grave gerimus & molestum quoddam, sicut dilecti filij nostri Prior & Conventus ejusdem Ecclesiæ humili nobis conquestione monstrant, tu ad ipsius desolationem Ecclesiæ satagis multipliciter & laboras in constructione novæ capellæ de Lamhee, contra prohibitionem felicitis recordationis Urbani & Clementis Romanorum Pontificum bonæ memoriæ B. prædecessori tuo factas, post appellationes multiplices ad sedem apostolicam interpositas in magnum Cantuarien. Ecclesiæ præjudicium propria temeritate procedens, & de bonis ejusdem Ecclesiæ Canonicos instituens in eadem. A cujus siquidem constructione capellæ, si eam quam debes Roma. Ecclesiæ reverentiam & obedientiam exhiberes, & commissa tibi Ecclesiæ provisionem & solitudinem gereres quâ teneris, tibi & honori tuo melius consulens, penitus destitisses, nec super eo procedere studuisses quod prædecessori tuo sic districtè cognosceres à sede apost. interdictum. Cum igitur diminutionem Cantuariensis Ecclesiæ, sicut nec debemus, nolumus aliquatenus sustinere, prædictorum prædecessorum nostrorum vestigiis in hærentes, de fratrum nostrorum consilio fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus omni mora & excusatione postpositis, etiamsi ab Ecclesia tua absens fueris, aliquatenus non obstante, quicquid post appellationes tam tempore prædecessoris tui quam tuo ad sedem apostolicam interpositas, vel inhibitiones antecessorum nostrorum, in opere actum capellæ dignoscitur memoratæ, infra triginta dies post susceptionem

præsentium tuis expensis non differas demoliri; in irritum prorsus revocans & deducens quicquid de instituendis Canonicis vel aliis circa capellam* ipsam factum est, vel enormiter innovatum. Clericos præterea qui in capella ipsa post inhibitiones apostolicas divina officia celebrarunt, tamdiu ab officio & beneficio teneas pro suspensis, donec super hoc satisfecerint competenter universis operibus demolitis quæ apud eandem capellam facere præsumpsere, & universa quæ post appellationem in prædictorum fratrum sunt attentata gravamen, de exeniorum videlicet, Ecclesiarum, & aliorum invasione, quæ ante appellationem habuerant, in statum pristinum appellatione remota reduces; sententias excommunicationis & interdicti, quas in quosdam ipsorum fratrum temerè diceris promulgasse, publicè nunciando non tenere; ac de cetero circa statum ipsius monasterij contra prohibitionem nostram hujus occasione negotij non præsumas aliquid innovare; illicitos invasores villarum, possessionum, & reddituum prædictorum fratrum usque ad satisfactionem idoneam vinculo excommunicationis astringens. Si verò (quod non credimus) mandatum nostrum infra statutum terminum neglexeris vel distuleris adimplere; quia justum est ut ei obedientia subtrahatur qui sedi apostolicæ negligit obedire, venerabilibus fratribus nostris suffraganeis tuis per scripta nostra mandamus ut tibi reverentiam seu obedientiam non impendant. Quod si fortè ab eis vel eorum aliquo contra prohibitionem nostram tibi feceris aliquam obedientiam & reverentiam exhiberi; scias te ex tunc ab episcopali dignitate suspensum, & tamdiu ipsi sententiæ subjacere, donec satisfacturus de contemptu, nostro te conspectui repræsentes. Non autem distinguimus utrum in loco à nostris prædecessoribus interdicto vel alio in prædictæ capellæ constructione & Canonicorum institutione processeris in Ecclesiæ Cantuarien. præjudicium & gravamen eadem contradictionis causa durante; nisi quod ex hoc magis credimus eidem Ecclesiæ derogari, quod in remotiori loco prior fabrica est translata. Datum Romæ apud sanctum Petrum v iij. * Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo,

* Apud Gervasium perperam, Apud Howed. prædictam.

Vide Roger. de Howeden añ an. 1198.

* Apud Roger. Idus.

Epist. III. Ne in lationem aliarum Ecclesiarum novam capellam adificare pergat. Vide infra epist. 43. 180. & seqq.

Epistola Urbani III. & Clementis III. pro hac causa, edita sunt in Chronico Gervasij monachi Cantuar. pag. 150. 7. 152. 8. 153. 157. 154. 2.